

[O. Andersen.]

Hvor meget af denne Nedgang der nu skyldes yderligere Rationalisering, er jeg selvfølgelig ikke i Stand til at have nogen Mening om, men selv om vi gaar ud fra, at alle 2,2 pCt. skyldes den Omstændighed, at Industrien producerer mindre i Aar, end den gjorde i Fjor, forekommer det mig alligevel ikke, at Forholdene er af den Beskaffenhed, at der er nogen Grund for Industrien til at være nervøs. Vi maa nemlig erindre, at Sammenligningen er foretaget med 1930, der var Industriens allertravleste Aar, hvad vi for nylig har faaet konstateret gennem den Produktionsstatistik, som Statistisk Departement har udgivet, og hvor den jo ogsaa opgør Produktionsforøgelsen indenfor Industrien. Den sætter dér Indekstallet i 1927 til 100, og den kommer til det Resultat, at i Løbet af 1928, 1929 og 1930 er Produktionens Mængde gennemsnitlig forøget med 27 pCt. indenfor alt, hvad der hedder Industri, saaledes at Indekstallet var 127 ved Udgangen af 1930.

Tager man de enkelte Erhverv, vil man se, at Næringsmiddelindustrien laa paa 111, Tekstilindustrien paa 124, Konfektionsindustrien paa 121, Læderindustrien paa 113, Træindustrien paa 127, Sten-, Ler- og Glasindustrien paa 137, Jern- og Metalindustrien paa 149 og teknisk-kemisk Industri paa 122. Man vil heraf se, at Jern- og Metalindustriens Produktion i Løbet af 3 Aar er steget med ca. 50 pCt. At Produktionen efter en saa voldsom Stigning, selv under normale Forhold, selv om der ikke var Spor af Krise, paa et vist Tidspunkt ikke alene vilde stagnere, men ogsaa faa et Tilbageslag, ligger i Sagens Natur. Jeg tror derfor heller ikke, en eneste Erhvervsleder vil misforstaa mig eller protestere, naar jeg siger, at den Industrileder, som ikke har været klar over, at der efter den stærke Udvikling og Opgang, som Industrien var inde i, maatte komme en Nedgang, og at man nødvendigvis maatte træffe sine Dispositioner derefter, skulde hurtigst muligt afskediges, og at en hvilken som helst af de 37 000 arbejdsløse i saa Fald vilde være i Stand til at beklæde Pladsen lige saa godt. Industriraadets Redegørelse er mig derfor ganske ufattelig, den Sensation, som Industriraadets vækker ved at fortælle Offentligheden om de 40 pCt. arbejdsløse og samtidig fordølge Beskæftigelsesantallet, kan virke skadeligt paa Industrierhvervene selv, dels derved at Industriens Kunder bliver yderligere forsigtige med at træffe Dispositioner og give deres Ordre, dels derved, at Kapitalejerne

bliver yderligere forsigtige med at sætte Penge i Industrien.

Var der saaledes endnu i Juli Maaned ingen overhængende Fare for det specielle Erhverv, der kaldes for Industrien, var der det endnu mindre for en lang Række af de andre Erhverv, der beskæftiger Arbejdere, hvad Arbejdsløshedstatistikken giver tilstrækkelig Oplysning om. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at den Statistik, som Statistisk Departement optager, jo dels omfatter det beskæftigede Antal Arbejdere og dels Antallet af arbejdsløse. Af denne fremgaar det, at der den 1. Juli 1929 var beskæftiget 249 000 Arbejdere. Dette Tal vokser og er samme Dato i 1930 261 000 og er den 1. Juli 1931 stadigvæk oppe paa 261 000. Dansk Erhverv var altsaa endnu i Juli 1931 i Stand til at beskæftige lige saa mange Arbejdere som i 1930 og 12 000 flere end i 1929, selv Aar, som af alle, ogsaa af Erhvervene selv, blev betragtet som et Konjunkturaar. Jeg synes derfor ikke, at Juli Maanedes Arbejdsløshedstal kan danne Grundlag for særlig stor Arbejdsgiverængstelse, alle Erhverv taget under eet. Det er selvfølgelig rigtigt, at man, hvis man betragter de enkelte Erhvervsgrupper, vil kunne træffe visse Minus indenfor nogle, men til Gengæld viser de 12 000 flere beskæftigede Arbejdere, at der er andre Grupper, hvor der findes Plus og endda et større Plus. At der er Erhvervsgrupper, der har mindre at bestille nu end forhen, deri er jo heller ikke noget mærkeligt, saaledes er Forholdene nu en Gang indenfor det frie Erhverv — snart er man oppe og snart er man nede med Produktionen.

Min Opfattelse er altsaa den, at der rent arbejdsgivermæssigt set ingen Grund er til at klage paa Erhvervssituationen, saaledes som den hidtil har udviklet sig. Nej, de, der har Grund til at blive nervøse over Produktions-Situationen, er Arbejderne, fordi den Udvikling, vi er inde i, ganske naturligt gør det vanskeligere og vanskeligere for Arbejderne at finde Beskæftigelse. Der var saaledes — og nu kommer jeg igen tilbage til nogle Tal vedrørende Arbejdsløsheden — den 1. Juli 1929 26 500 arbejdsløse; dette Tal steg i 1930 til 27 000, men i 1931 er det helt oppe paa 35 000. Til Trods for, at vi i Aar beskæftiger 12 000 flere Arbejdere, end vi gjorde i det store Konjunkturaar 1929, er Forholdet altsaa alligevel det, at vi i dette Øjeblik har 8 500 flere arbejdsløse, end vi havde i 1929 — og hvorfor? Fordi Tilgangen til Erhvervene er blevet forøget med 20 500 Arbejdere. For-